

3. Пояснювальна записка

Навчальна дисципліна «Міжнародне публічне право» є однією із основних профілюючих дисциплін і тому займає провідне місце у підготовці бакалаврів з міжнародних відносин. На основі вивчення загальних правових понять, які використовуються при формуванні відносин між державами, у студентів формуються знання щодо теоретичних основ міжнародного публічного права, соціального призначення міжнародно-правової системи, її функцій, ознайомлення з джерелами, до яких належать основні міжнародні договори, конвенції, декларації, меморандуми та інше.

Пререквізити – Іноземна мова, Цивільне процесуальне право, Теорія держави і права.

Кореквізити – міжнародний захист прав людини.

Відповідно до **Стандарту вищої освіти** із зазначеної спеціальності та освітньої програми дисципліна має забезпечити:

- **компетентності**. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності. Здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми. Здатність виявляти проблеми правового регулювання діяльності бізнесструктур і пропонувати належні способи і процедури їх вирішення, включаючи подолання правової невизначеності. Цінування та повага до гідності людини як найвищої соціальної цінності, розуміння її правової природи. Здатність застосовувати Конвенцію про захист прав людини та основоположних свобод, а також прецедентну практику Європейського суду з прав людини. Здатність застосовувати норми та інститути міжнародного публічного права, а також міжнародного приватного права. Здатність здійснювати порівняльний аналіз окремих правових інститутів права Європейського Союзу та Ради Європи і правової системи України. Уміння застосувати знання у практичній діяльності при моделюванні правових ситуацій в сфері бізнесу. Здатність ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу недопустимості корупції та будь-яких інших проявів недоброчесності.

- **програми результати навчання**. Знати та розуміти міжнародні стандарти прав людини, положення Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практику Європейського суду з прав людини. Знати та розуміти основи права Європейського Союзу. Складати та узгоджувати план власного прикладного дослідження і самостійно збирати матеріали за визначеними джерелами. Застосовувати інститути міжнародного публічного права, а також міжнародного приватного права. Знати та розуміти особливості реалізації та застосування норм матеріального і процесуального права. Пояснювати природу та зміст основних правових явищ і процесів. Виокремлювати і аналізувати юридично значущі факти і робити обґрунтовані правові висновки. Надавати методичну і практичну допомогу у моделюванні та реалізації проектів та програм, планів і договорів в сфері бізнесу.

Мета дисципліни «Міжнародне публічне право» – навчити студентів формувати правові відносини з державними та позаурядовими організаціями інших держав.

Предмет дисципліни. Правова характеристика міжнародних відносин у різних сферах життєдіяльності держави, міжнародних організацій та державоподібних утворень.

Завдання дисципліни. Надати студентам знання і практичні навички з цілісного уявлення про міжнародну правову систему та про важливість її функціонування заради успіху розбудови національної держави.

Результати навчання. Студент, який успішно завершив вивчення дисципліни, повинен проводити збір і інтегрований аналіз матеріалів з різних джерел, використовувати різноманітні інформаційні джерела для повного та всебічного встановлення певних обставин, демонструвати необхідні знання та розуміння сутності та змісту основних правових інститутів і норм фундаментальних галузей права, пояснювати природу та зміст основних правових явищ і процесів, застосовувати набуті знання у різних правових ситуаціях, виокремлювати юридично значущі факти і формувати обґрунтовані правові висновки..

4. Структура залікових кредитів дисципліни

Назва розділу (теми)	Кількість годин, відведених на:		
	Лекції	семінари та практичні роботи	самостійну роботу
<i>Сьомий семестр</i>			
Тема 1. Загальні положення міжнародного публічного права	2	2	4
Тема 2. Історія становлення та розвитку міжнародного публічного права	2	2	4
Тема 3. Інститут міжнародної правосуб'єктності	2	2	4
Тема 4. Міжнародно-правова відповідальність	2	2	4
Тема 5. Міжнародне територіальне право			4
Тема 6. Право міжнародних договорів	2	2	4
Тема 7. Право зовнішніх зносин	2	2	8
Тема 8. Право міжнародних організацій	2	2	4
Тема 9. Правовий статус Організації Об'єднаних націй	2	2	4
Тема 10. Право Європейського Союзу	2	2	4
Тема 11. Міжнародне гуманітарне право	2	2	5
Тема 12. Міжнародне кримінальне право	2	2	5
Тема 13. Право міжнародної безпеки	2	2	5
Тема 14. Міжнародне морське право	2	2	5
Тема 15. Міжнародне повітряне та космічне право.	2	2	5
Тема 16. Міжнародне економічне право	2	2	5
Тема 17. Міжнародне екологічне право	2	2	4
Тема 18. Правове регулювання збройних конфліктів.	2	2	5
Разом за 7-ий семестр	34	34	82

5. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

5.1. Зміст лекційного курсу

Номер Лекції	Перелік тем лекцій, їх анотації	Кількість Годин
<i>Сьомий семестр</i>		
1	<p>Загальні положення міжнародного права. Поняття і особливості міжнародного публічного права. Об'єкт і система міжнародного публічного права. Норми міжнародного публічного права. Поняття, форми та види суб'єктів міжнародного права. Поняття та види джерел міжнародного публічного права Джерела: [1, 8-10; 57-62; 75-78; 2, 10-43, 5, 7-15; 17, 5-25; 18, 5-12]</p>	2
2	<p>Історія становлення і розвитку міжнародного права. Міжнародне право в стародавні часи та в середньовіччя. Зародження та розвиток класичного міжнародного права. Перехід від класичного до сучасного міжнародного права. Співвідношення законодавства України з міжнародним правом. Джерела: [1, 11-53; 2, 49-107; 5, 13-28; 17, 11-25, 18, 12-24].</p>	2
3	<p>Інститут міжнародної правосуб'єктності. Поняття й основні теорії міжнародно-правового визнання. Види та форми міжнародно-правового визнання. Поняття правонаступництва в міжнародному праві та випадки її настання. Правовий статус юридичних та фізичних осіб в міжнародних правовідносинах. Джерела: [1, 92-94; 2, 293-343; 5, 102-130; 17, 26-48; 18, 42-43;].</p>	2
4	<p>Міжнародно-правова відповідальність. Поняття міжнародно-правової відповідальності. Мета, функції та підстави міжнародно-правової відповідальності. Види та форми міжнародно-правової відповідальності. Обставини для звільнення від міжнародно-правової відповідальності. Міжнародно-правові санкції та контрзаходи. Джерела: [1, 175-178; 2, 459-491; 3, 91-104; 5, 277-296; 15, 263-280].</p>	2
5	<p>Право міжнародних договорів. Поняття та класифікація міжнародних договорів, їх суб'єкти. Форма, структура, мова та найменування міжнародного договору. Порядок укладання міжнародних договорів, їх реєстрація. Інститут застережень до міжнародних договорів та їх юридична дійсність. Принципи дії міжнародних договорів та порядок її припинення. Джерела: [1, 99-108, 301-334; 5, 321-349; 17, 82-104]</p>	2
6	<p>Право зовнішніх зносин. Поняття та джерела дипломатичного права. Класи дипломатичних представництв і дипломатичні ранги. Структура та персонал дипломатичних представництв, їх функції. Дипломатичні привілеї та імунітети. Відповідальність дипломатичних представництв за порушення законів і правил країни перебування. Поняття та джерела консульського права. Встановлення консульських відносин та запровадження консульських установ. Персонал консульських установ. Функції консульських установ. Консульські імунітети та привілеї. Джерела: [1, 167-174, 285-300, 5, 413-443; 16, 328, 18, 137-169].</p>	4
7	<p>Право міжнародних організацій. Сучасна система міжнародних організацій. Поняття права міжнародних організацій. Правотворча діяльність міжнародних організацій. Поняття регіональних міжнародних організацій. Правовий статус Міжнародних конференцій. Джерела: [1, 136-142; 5, 445-470; 17, 179-241; 18, 150-159].</p>	2
8	<p>Правовий статус ООН. Правова природа та історія утворення та</p>	2

	<p>Організації Об'єднаних Націй. Статут ООН як міжнародний договір. Принципи статуту ООН, Основні органи ООН, Функції Генеральної Асамблеї ООН, Порядок створення та функціонування Ради безпеки ООН, Повноваження Економічної та Соціальної Ради ООН, Порядок створення та діяльності міжнародного суду ООН. Спеціалізовані установи ООН.</p> <p>Джерела: [5, 285-320; 18, 150-159].</p>	
9	<p>Право Європейського Союзу. Джерела права ЄС, інтеграція політичної сфери, політична, економічна та соціальна діяльність органів ЄС, Інституційний механізм ЄС, Європейська Рад, ОБСЄ.</p> <p>Джерела: [5, с. 459-498, 7, с. 652-678].</p>	2
10	<p>Міжнародне гуманітарне право. Поняття прав людини та їх класифікація. Міжнародні стандарти та види прав людини. Діяльність ООН у сфері захисту прав людини. Регіональне співробітництво в галузі прав людини. Міжнародні процедури та механізми в галузі прав людини. Поняття та значення громадянства для правового становища індивідів в міжнародних відносинах.</p> <p>Джерела: [1, 109-118, 259-284, 5, 352-408; 18, 224-230].</p>	2
11	<p>Міжнародне кримінальне право. Основні форми міжнародної співпраці у боротьбі зі злочинністю. Поняття та класифікація міжнародних злочинів. Багатосторонні міжнародні угоди щодо боротьби зі злочинністю. Діяльність міжнародних організацій у сфері боротьби зі злочинністю. Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол), її структура та функції. Міжнародний розшук в системі Інтерполу. Правова допомога у кримінальних справах і екстрадиція.</p> <p>Джерела: [12; 17; 430-456; 18, 180-184].</p>	2
12	<p>Право міжнародної безпеки. Поняття та характерні риси права міжнародної безпеки. Система загальної і колективної безпеки. Регіональні системи колективної безпеки. Роззброєння та контроль. Демілітаризовані та нейтралізовані зони. Поняття, зміст, становлення та розвиток принципу мирного вирішення міжнародних спорів. Сучасна система засобів мирного вирішення міжнародних спорів. Міжнародна судова та арбітражна процедура вирішення міжнародних спорів. Вирішення міжнародних спорів у міжнародних організаціях.</p> <p>Джерела: [1, 143-149, 335-345; 5, 257-265; 17, 242-262; 18, 365-369].</p>	2
13	<p>Міжнародне морське право. Поняття міжнародного морського права. Правова класифікація морських просторів та територій. Правовий режим територіального моря. Поняття та правова характеристика континентального шельфу. Правовий статус відкритого моря та суден у ньому. Правове положення прилеглих зон. Правова характеристика міжнародних морських каналів та морських проток. Правове положення міжнародного району морського дна.</p> <p>Джерела: [1, 183-192, 361-404; 8; 308-351],</p>	2
14	<p>Міжнародне повітряне та космічне право. Поняття, джерела та принципи міжнародного повітряного права. Правова регламентація міжнародних повітряних сполучень. Юридичний статус повітряних суден та їх екіпажів у міжнародних польотах. Відповідальність у міжнародному повітряному праві. Поняття та джерела міжнародного космічного права. Правовий режим космічного простору та небесних тіл. Правовий статус космічних апаратів та їх екіпажів. Відповідальність у міжнародному космічному праві.</p> <p>Джерела: [1, 193-196, 346-349;].</p>	2

15	<p>Міжнародне економічне право. Поняття міжнародного економічного права, його джерела та принципи. Міжнародні економічні договори як форма регулювання міжнародних економічних відносин. Місце та роль міжнародних організацій у міжнародних економічних відносинах. Значення регіонального співробітництва для світової економіки.</p> <p>Джерела: [1, 109-118, 259-284, 5, 352-408; 17, 224-230].</p>	2
16	<p>Міжнародне екологічне право. Парадигма міжнародного екологічного права. Основні напрямки міжнародно-правового регулювання в сфері екологічного права. Об'єкт міжнародного екологічного права. Предмет міжнародного екологічного права. Міжнародні конференції з міжнародного екологічного права. Джерела міжнародного екологічного права. Охорона рослинного і тваринного світу. Захист та збереження морського середовища. Три моделі регіонального правового регулювання охорони морського середовища. Охорона атмосфери та навколоземного космічного простору. Захист озонового шару атмосфери. Захист космосу та природного середовища від впливу військового або іншого ворожого використання засобів впливу на природне середовище. Захист природного середовища - від радіоактивного забруднення.</p> <p>Джерела: [1, 119-124; 12; 18; 344-349].</p>	2
17	<p>Правове регулювання збройних конфліктів. Міжнародне право та збройні конфлікти, їх правові наслідки. Поняття театру війни та воєнних дій, їх учасники. Правовий статус військових розвідників, шпигунів і парламентарів. Методи та засоби ведення війни. Правовий статус поранених, хворих та військовополонених під час війни.</p> <p>Джерела: Джерела: [1,143-149; 5, 257-265].</p>	2
<u>Разом за 7-ий семестр</u>		34

5.2. Зміст семінарських занять

№ п/п	Тема семінарського заняття	Кількість годин
<i>Сьомий семестр</i>		
1	<p>Загальні положення міжнародного права. Поняття і особливості міжнародного публічного права. Об'єкт і система міжнародного публічного права. Норми міжнародного публічного права. Поняття, форми та види суб'єктів міжнародного права. Поняття та види джерел міжнародного публічного права Джерела: [1, 8-10; 57-62; 75-78; 2, 10-43, 5, 7-15; 17, 5-25; 18, 5-12]</p>	2
2	<p>Історія становлення і розвитку міжнародного права. Міжнародне право в стародавні часи та в середньовіччя. Зародження та розвиток класичного міжнародного права. Перехід від класичного до сучасного міжнародного права. Співвідношення законодавства України з міжнародним правом. Джерела: [1, 11-53; 2, 49-107; 5, 13-28; 17, 11-25, 18, 12-24].</p>	2
3	<p>Інститут міжнародної правосуб'єктності. Поняття й основні теорії міжнародно-правового визнання. Види та форми міжнародно-правового визнання. Поняття правонаступництва в міжнародному праві та випадки її настання. Правовий статус юридичних та фізичних осіб в міжнародних правовідносинах. Джерела: [1, 92-94; 2, 293-343; 5, 102-130; 17, 26-48; 18, 42-43;].</p>	2
4	<p>Міжнародно-правова відповідальність. Поняття міжнародно-правової відповідальності. Мета, функції та підстави міжнародно-правової відповідальності. Види та форми міжнародно-правової відповідальності. Обставини для звільнення від міжнародно-правової відповідальності. Міжнародно-правові санкції та контрзаходи. Джерела: [1, 175-178; 2, 459-491; 3, 91-104; 5, 277-296; 15, 263-280].</p>	2
5	<p>Право міжнародних договорів. Поняття та класифікація міжнародних договорів, їх суб'єкти. Форма, структура, мова та найменування міжнародного договору. Порядок укладання міжнародних договорів, їх реєстрація. Інститут застережень до міжнародних договорів та їх юридична дійсність. Принципи дії міжнародних договорів та порядок її припинення. Джерела: [1, 99-108, 301-334; 5, 321-349; 17, 82-104]</p>	2
6	<p>Право зовнішніх зносин. Поняття та джерела дипломатичного права. Класи дипломатичних представництв і дипломатичні ранги. Структура та персонал дипломатичних представництв, їх функції. Дипломатичні привілеї та імунітети. Відповідальність дипломатичних представництв за порушення законів і правил країни перебування. Поняття та джерела консульського права. Встановлення консульських відносин та запровадження консульських установ. Персонал консульських установ. Функції консульських установ. Консульські імунітети та привілеї. Джерела: [1, 167-174, 285-300, 5, 413-443; 16, 328, 18, 137-169].</p>	4
7	<p>Право міжнародних організацій. Сучасна система міжнародних організацій. Поняття права міжнародних організацій. Правотворча діяльність міжнародних організацій. Поняття регіональних міжнародних організацій. Правовий статус Міжнародних конференцій. Джерела: [1, 136-142; 5, 445-470; 17, 179-241; 18, 150-159].</p>	2
8	<p>Правовий статус ООН. Правова природа та історія утворення та Організації Об'єднаних Націй. Статут ООН як міжнародний договір. Принципи статуту ООН, Основні органи ООН, Функції Генеральної Асамблеї ООН, Порядок створення та функціонування Ради безпеки ООН,</p>	2

	<p>Повноваження Економічної та Соціальної Ради ООН, Порядок створення та діяльності міжнародного суду ООН. Спеціалізовані установи ООН. Джерела: [5, 285-320; 18, 150-159].</p>	
9	<p>Право Європейського Союзу. Джерела права ЄС, інтеграція політичної сфери, політична, економічна та соціальна діяльність органів ЄС, Інституційний механізм ЄС, Європейська Рад, ОБСЄ. Джерела: [5, с. 459-498, 7, с. 652-678].</p>	2
10	<p>Міжнародне гуманітарне право. Поняття прав людини та їх класифікація. Міжнародні стандарти та види прав людини. Діяльність ООН у сфері захисту прав людини. Регіональне співробітництво в галузі прав людини. Міжнародні процедури та механізми в галузі прав людини. Поняття та значення громадянства для правового становища індивідів в міжнародних відносинах. Джерела: [1, 109-118, 259-284, 5, 352-408; 18, 224-230].</p>	2
11	<p>Міжнародне кримінальне право. Основні форми міжнародної співпраці у боротьбі зі злочинністю. Поняття та класифікація міжнародних злочинів. Багатосторонні міжнародні угоди щодо боротьби зі злочинністю. Діяльність міжнародних організацій у сфері боротьби зі злочинністю. Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол), її структура та функції. Міжнародний розшук в системі Інтерполу. Правова допомога у кримінальних справах і екстрадиція. Джерела: [12; 17; 430-456; 18, 180-184].</p>	2
12	<p>Право міжнародної безпеки. Поняття та характерні риси права міжнародної безпеки. Система загальної і колективної безпеки. Регіональні системи колективної безпеки. Роззброєння та контроль. Демілітаризовані та нейтралізовані зони. Поняття, зміст, становлення та розвиток принципу мирного вирішення міжнародних спорів. Сучасна система засобів мирного вирішення міжнародних спорів. Міжнародна судова та арбітражна процедура вирішення міжнародних спорів. Вирішення міжнародних спорів у міжнародних організаціях. Джерела: [1, 143-149, 335-345; 5, 257-265; 17, 242-262; 18, 365-369].</p>	2
13	<p>Міжнародне морське право. Поняття міжнародного морського права. Правова класифікація морських просторів та територій. Правовий режим територіального моря. Поняття та правова характеристика континентального шельфу. Правовий статус відкритого моря та суден у ньому. Правове положення прилеглих зон. Правова характеристика міжнародних морських каналів та морських проток. Правове положення міжнародного району морського дна. Джерела: [1, 183-192, 361-404; 8; 308-351],</p>	2
14	<p>Міжнародне повітряне та космічне право. Поняття, джерела та принципи міжнародного повітряного права. Правова регламентація міжнародних повітряних сполучень. Юридичний статус повітряних суден та їх екіпажів у міжнародних польотах. Відповідальність у міжнародному повітряному праві. Поняття та джерела міжнародного космічного права. Правовий режим космічного простору та небесних тіл. Правовий статус космічних апаратів та їх екіпажів. Відповідальність у міжнародному космічному праві. Джерела: [1, 193-196, 346-349;].</p>	2
15	<p>Міжнародне економічне право. Поняття міжнародного економічного права, його джерела та принципи. Міжнародні економічні договори як форма регулювання міжнародних економічних відносин. Місце та роль міжнародних</p>	2

	<p>організацій у міжнародних економічних відносинах. Значення регіонального співробітництва для світової економіки. Джерела: [1, 109-118, 259-284, 5, 352-408; 17, 224-230].</p>	
16	<p>Міжнародне екологічне право. Парадигма міжнародного екологічного права. Основні напрямки міжнародно-правового регулювання в сфері екологічного права. Об'єкт міжнародного екологічного права. Предмет міжнародного екологічного права. Міжнародні конференції з міжнародного екологічного права. Джерела міжнародного екологічного права. Охорона рослинного і тваринного світу. Захист та збереження морського середовища. Три моделі регіонального правового регулювання охорони морського середовища. Охорона атмосфери та навколоземного космічного простору. Захист озонового шару атмосфери. Захист космосу та природного середовища від впливу військового або іншого ворожого використання засобів впливу на природне середовище. Захист природного середовища - від радіоактивного забруднення. Джерела: [1, 119-124; 12; 18; 344-349].</p>	2
17	<p>Правове регулювання збройних конфліктів. Міжнародне право та збройні конфлікти, їх правові наслідки. Поняття театру війни та воєнних дій, їх учасники. Правовий статус військових розвідників, шпигунів і парламентарів. Методи та засоби ведення війни. Правовий статус поранених, хворих та військовополонених під час війни. Джерела: Джерела: [1,143-149; 5, 257-265].</p>	2
	<u>Разом за 7-ий семестр</u>	34

5.3 Зміст самостійної (у т. ч. індивідуальної) роботи

Самостійна робота здобувачів вищої освіти денної форми навчання полягає у систематичному опрацюванні програмного матеріалу, підготовці до семінарських занять, тестування з теоретичного матеріалу, виконанні індивідуального завдання тощо.

На самостійне опрацювання здобувачів у сьомому семестрі виносяться теми № 5 «Міжнародне територіальне право», а також та нормативно-правові документи, які регулюють відносини між державами в цій галузф співпраці. З навчальної дисципліни студенти вони пишуть реферати в обсязі 15-18 сторінок і захищають його на 17-му семінарському занятті. Тему реферату студент вибирає самостійно із запропонованого тематичного переліку Керівництво самостійною роботою здійснює викладач згідно з розкладом консультацій в позаурочний час.

Зміст самостійної роботи здобувачів вищої освіти

Номер тижня	Вид самостійної роботи	К-ть годин
<i>Сьомий семестр</i>		
1	Опрацювання лекційного матеріалу «Загальні положення міжнародного права» та нормативно-правових актів, підготовка до семінарського заняття за темою №1.	4
2	Опрацювання лекційного матеріалу «Історія становлення та розвитку міжнародного права» та нормативно-правових актів, підготовка до семінарського заняття за темою №2.	4
3	Опрацювання лекційного матеріалу «Інститути міжнародної правосуб'єктності» та нормативно-правових актів, підготовка до семінарського заняття за темою №3.	4
4	Опрацювання лекційного матеріалу «Міжнародно-правова відповідальність» та нормативно-правових актів, підготовка до семінарського заняття за темою №4	4
5	Опрацювання лекційного матеріалу «Право міжнародних договорів» та нормативно-правових актів, підготовка до семінарського заняття за темою №5. Опрацювання матеріалів за темою «Міжнародне територіальне право» та нормативно-правових актів, підготовка до контрольної роботи.	8
6	Опрацювання лекційного матеріалу «Право зовнішніх зносин» та нормативно-правових актів, підготовка до семінарського заняття за темою №6.	4
7	Опрацювання лекційного матеріалу «Право міжнародних організацій» та нормативно-правових актів, підготовка до семінарського заняття за темою № 7.	4
8	Опрацювання лекційного матеріалу «Правовий статус ООН» та нормативно-правових актів, підготовка до семінарського заняття за темою № 8.	4
9	Опрацювання лекційного матеріалу «Право Європейського Союзу» та нормативно-правових актів, підготовка до семінарського заняття за темою № 9.	4

10	Опрацювання лекційного матеріалу «Міжнародне гуманітарне право» та нормативно-правових актів, підготовка до семінарського заняття за темою №10, підготовка до тестового контролю за темою № 9.	5
11	Опрацювання лекційного матеріалу «Міжнародне кримінальне право» та нормативно-правових актів, підготовка до семінарського заняття за темою №11.	5
12	Опрацювання лекційного матеріалу «Право міжнародної безпеки» та нормативно-правових актів, підготовка до семінарського заняття за темою №12.	5
13	Опрацювання лекційного матеріалу «Міжнародне морське право» та нормативно-правових актів, підготовка до семінарського заняття за темою №13	5
14	Опрацювання лекційного матеріалу «Міжнародне повітряне та космічне право» та нормативно-правових актів, підготовка до семінарського заняття за темою №14	5
15	Опрацювання лекційного матеріалу «Міжнародне економічне право» та нормативно-правових актів, підготовка до семінарського заняття за темою №15.	5
16	Опрацювання лекційного матеріалу «Міжнародне екологічне право» та нормативно-правових актів, підготовка до семінарського заняття за темою №16.	4
17	Опрацювання лекційного матеріалу «Правове регулювання збройних конфліктів» та нормативно-правових актів за темою № 17, підготовка до семінарського заняття за темою №16, а також підготовка до захисту рефератів.	5
<i>Разом за 7-ий семестр</i>		82

5.4 Орієнтовна тематика індивідуального завдання для самостійної роботи здобувачів вищої освіти (сьомий семестр)

Важливим принципом самостійної роботи є індивідуальна робота кожного здобувачів. Її призначенням є: поглиблення теоретичних знань, отриманих на лекціях; заохочення студентів до аналізу нормативно-правових джерел, активної творчої роботи із опрацюванням рекомендованої літератури; забезпечення майбутніх фахівців усіх напрямів підготовки знаннями основних правових положень, що стосуються їх професійної діяльності; формування у студентів вміння орієнтуватися в нормативних джерелах; вироблення у майбутніх спеціалістів практичних навичок реалізації норм чинного законодавства.

Індивідуальна робота передбачає підготовку реферату з обраної студентом тематики а також підготовку до семінарсько-практичних занять протягом семестру.

Виконання індивідуального завдання включає в себе п'ять основних етапів:

- 1) вибір теми дослідження;
- 2) підбір матеріалів;
- 3) опрацювання літератури;
- 4) написання тексту;
- 5) оформлення роботи.

Індивідуальна робота є складовою вивчення змісту навчальної дисципліни та будується на репродуктивному, репродуктивно-творчому та творчо-пошуковому рівнях. Вона сприяє розвитку творчої активності студентів, прищеплює навички, необхідні для самоосвіти, пошуку шляхів вдосконалення професійної діяльності після закінчення навчання.

Теми індивідуальної роботи мають науково-дослідний характер, підвищену складність, виступають певним тематичним доповненням семінарського заняття, методом поглибленої підготовки до нього і можуть готуватись у вигляді реферативних повідомлень.

Реферат готується у письмовому викладі, має науковий характер і здійснюється шляхом аналізу різних інформаційних джерел. Теми рефератів наведені у планах семінарських занять. Він повинен мати чітку логічну побудову і повинен містити наступні елементи:

1. Титульний аркуш.
2. План роботи із зазначенням сторінок початку кожного з розділів.
3. Вступ на 1–2 сторінки (аналізується проблема та стан її дослідження науковцями).
4. Основна частина обсягом 8–10 сторінок (викладається основний матеріал).
5. Висновки на 1–2 сторінки.
6. Перелік використаних джерел.
7. Реферат може містити додатки, переліки умовних скорочень тощо.

У вступі обґрунтовується актуальність обраної теми, дається коротка характеристика сучасного стану і наукової розробки проблеми (питання), що розглядатиметься в рефераті, формулюється мета роботи, а також здійснюється короткий огляд джерел, використаних студентом.

Основна частина передбачає розкриття змісту обраної теми, її основних питань і проблем. Головною вимогою є аналіз проблем, відображених у літературі, висвітлення різних позицій науковців та їх критичний аналіз. При підготовці студенту студент повинен продемонструвати вміння самостійно робити висновки на основі вивчених нормативно-правових актів та літератури й узагальнювати матеріал. Основна частина може складатися з двох–трьох розділів.

У заключній частині у стислому вигляді подаються висновки, які містять короткий підсумок проведеного дослідження, тобто є коротким резюме реферату, а також підтверджується вирішення поставлених завдань і досягнення мети. Тут повинні надаватись рекомендації і пропозиції щодо практичного розв'язання розглянутих проблем. Наприкінці реферату вміщують список використаних джерел, додатки (за необхідності). Складові частини роботи мають логічно поєднуватися і відповідати одна одній.

Література з теми реферату повинна мати пізнавальне значення у контексті вивчення та осмислення дисципліни, тому до списку варто включати монографії, статті з наукових журналів, навчальні посібники, що рекомендовані навчальною та робочою програмами або знайдені автором роботи, документальні та інформаційні джерела тощо. Матеріали у списку слід оформляти згідно з державними стандартами України.

Робота виконується на стандартних аркушах ф. А4 грамотно, без помарок і виправлень. Скорочення слів, окрім узвичаєних аббревіатур, не допускається. Текст розміщують на одній стороні аркуша, залишаючи поля з усіх боків по 2 см.

Першою сторінкою реферату є титульний аркуш, де вказується тема, прізвище, ім'я та по-батькові автора, спеціальність, курс, група. На другій сторінці повинен бути наведений план реферату із зазначенням сторінок, де починаються відповідні розділи. Кожний розділ починається з нової сторінки. Сторінки нумеруються, починаючи з титульного аркуша, однак номери проставляються тільки з другої сторінки (таким чином, вступ зазвичай починається на 3-й сторінці). Розділи основної частини нумеруються арабськими цифрами, параграфи – цифрою розділу і параграфу через крапку (1.2, 2.2 і т.п.). Вступ і висновки не нумеруються.

Назву таблиць вказують зверху над таблицею, а назву малюнків розміщують під малюнком. Нумерація таблиць і малюнків може бути наскрізною по всій роботі.

При підготовці реферату ставиться наступна мета:

- систематизація, закріплення та розширення отриманих теоретичних знань за фахом і їхнім застосуванням для постановки і рішення конкретних наукових і прикладних (практичних) завдань;
- поглиблення навичок ведення самостійної роботи, оволодіння сучасними методами постановки і аналізу проблем;
- вміння критично аналізувати літературу, творчо обговорювати результати роботи, вести наукову полеміку.

Реферативна робота повинна:

- мати творчий характер з використанням актуальних статистичних даних і діючих нормативних правових актів;
- відповідати вимогам логічного і чіткого викладу матеріалу, доказовості і вірогідності фактів;
- відображати вміння студента користуватися раціональними прийомами пошуку, відбору, обробки та систематизації інформації, здатності працювати з нормативно-правовими актами.

Індивідуальне завдання студенти виконують під керівництвом викладача, що проводить у них практичні заняття за тематикою, яка подається у цих методичних вказівках. Якість виконання враховується при підсумковому контролі.

Реферати доповідаються студентами на 17-му семінарському занятті.

Тематика рефератів для самостійної роботи здобувачів денної форми навчання (сьомий семестр)

Тема 1.

1. Відмінність міжнародного публічного права від міжнародного приватного права.
2. Основні принципи міжнародного права.
3. Міжнародне право як особлива правова система юридичних норм.

Тема 2.

1. Особливості розвитку міжнародного права середніх віків.
2. Європа нових часів (XVI-XIX ст.) та розвиток міжнародного права.
3. Проблеми сучасного міжнародного права.

Тема 3.

1. Визнання сторони, яка воює або повстала
2. Право наступництва як форма визнання суб'єктів міжнародного права.
3. Аномалії міжнародної правосуб'єктності.

Тема 4.

1. Звільнення від відповідальності у міжнародному праві.
2. Форми юридичної відповідальності за вчинення злочинів.
3. Особливості міжнародно-правової відповідальності різних суб'єктів міжнародного права.

Тема 5.

1. Проблеми території визнання її такою, що породжує конфлікти.
2. Вільні економічні зони і правовий статус цих територій.
3. Недоторканість державних кордонів та їх безпека.

Тема 6

1. Система призначення осіб для ведення переговорів.
2. Промульгація договору, його значення у міжнародному праві.
3. Застереження як інститут в міжнародному публічному праві.

Тема 7.

1. Захист прав громадянина України за кордоном за участю установ зовнішніх зносин.
2. Діяльність в місії, враховуючи її статус.
3. Привілеї та імунітети у системі права зовнішніх зносин.
- 4.

Тема 8.

1. Громадські міжнародні організації.
2. Україна у Раді Європи.
3. Рішення ООН про стандарти боротьби зі злочинністю та його значення.

Тема 9.

1. Особливості правового механізму Євросоюзу.
2. Рада Євросоюзу - представницький орган держав-членів.
3. Міжнародна правосуб'єктність Євросоюзу.

Тема 10.

1. Діяльність держави під час соціального конфлікту.
2. Статус комбатантів.
3. Захист прав людини від держави-порушника.

Тема 11.

1. Напрямки міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю,
2. Передача засуджених для відбування покарання.
3. Звільнення від відповідальності в міжнародному праві.

Тема 12.

1. Суть концепції міжнародної безпеки.
2. Регіональні системи міжнародної безпеки.
3. Договір між СРСР і США про ліквідацію ракет середньої і меншої дальності 1987 р.

Тема 13.

1. Правова характеристика Конвенції ООН з морського права від 30 квітня 1982 р.
2. Міжнародний договір на ранніх стадіях розвитку міжнародного морського права.

Тема 14.

1. Міжнародно-правовий статус екіпажу повітряного судна.
2. Принцип свободи польотів повітряних суден в міжнародному повітряному просторі.
3. Правовий статус космонавтів в міжнародному публічному праві.
4. Державне регулювання і керування у сфері космічної діяльності в Україні.

Тема 15.

1. Правовий статус організацій, що займаються міжнародно-правовою охороною навколишнього природного середовища.
2. Міжнародні нормативно-правові акти про охорону рослинного і тваринного світу.
3. Міжнародні інститути захисту навколишнього середовища.
4. ТНК як суб'єкт міжнародного економічного права.
5. Міжнародні економічні організації.
6. Система міжнародного економічного права.

Тема 16.

1. Збройні конфлікти та їх правові наслідки.
2. Поняття театру війни та воєнних дій.
3. Методи та засоби ведення війни.

Перелік завдань для підготовки до контрольних робіт до теми № 5

Варіант № 1

1. Поняття та види територій у міжнародному праві.
2. Поняття та види державних кордонів, порядок їх встановлення.

Задача. В 1947 р. Індія отримала незалежність, але до складу її території було включено декілька анклавів, які були в колоніальному володінні Португалії. Даман – на Західному узбережжі, Дарда та Нагар-Авелі, що знаходиться всередині суходутної території. Колоніальна влада Португалії здійснювала безперешкодний прохід між анклавами, який їй було надано ще владою Великої Британії під час колоніального володіння. В 1953 р. Індія обмежила це право, а в 1954 р. португальським військам було заборонено прохід із Даману в Дардру та Нагар-Авелі, тому прохід був відмінений взагалі. Індія не оспорила суверенітет Португалії?

Які відносини – міждержавні чи відносини між суб'єктами національного спору – зачіпаються даним спором. До якого суду – міжнародний або внутрішньодержавний – слід звертатися сторонам в даному спорі. Хто є позивачем, а хто відповідачем в цьому спорі. Яке право має бути застосовано – міжнародне чи право одного із суб'єктів спору ?

Варіант № 2

1. Юридична природа територій у міжнародному праві та їх склад.
2. Територіальні зміни та територіальні спори.

Задача. Між Грецією та Туреччиною, які мають вихід до Єгейського моря, існує давній спір про приналежність морських просторів. Греція, якій належать багаточисельні острови, вважає своїм також і простір між островами, а Туреччина оспорує позицію Греції. В 1973 р. Туреччина видала ліцензію одній із своїх компаній на проведення розвідки частини континентального шельфу Єгейського моря. Після серії переговорів, які закінчилися невдачею, в 1976 р., Туреччина оголосила про початок проведення робіт на континентальному шельфі. Обидві сторони почали військові приготування Греція звернулася до РБ ООН, завдяки втручання якої конфлікт було призупинено.

Базуючись на знаннях з національного права, доведіть, що в цій справі зачіпаються прерогативи держави. Яке рішення було винесено Рада безпеки ООН?

6. Технології та методи навчання

Процес навчання з дисципліни ґрунтується на використанні традиційних та сучасних методів. Зокрема, лекції проводяться в основному словесними методами, а семінарські заняття проводяться з використанням інформаційних технологій і мають за мету – набуття студентами практичних навичок з вирішення практичних завдань, передбачених конкретними званнями до відповідних тем, а також підготовки договірних та інших документів.

Для організації зв'язку з практикою планується вивчення навчальних дисциплін за напрямками діяльності юридичних служб органів місцевого самоврядування, виконавчої влади, а також організацій, які підтримують міжнародні зв'язки з іноземними органами влади та міжнародними організаціями, під час яких здобувачі вирішуватимуть питання застосування правових положень в сфері регулювання певних міжнародних відносин

7. Методи контролю

Поточний контроль здійснюється під час лекційних та семінарських занять, а також у дні проведення контрольних заходів, встановлених робочою програмою і графіком навчального процесу. При цьому використовуються такі методи поточного контролю:

- усне опитування;
- тестовий контроль теоретичного матеріалу з теми;
- презентація і захист індивідуальних завдань;
- виконання домашніх завдань тощо.

При виведенні підсумкової семестрової оцінки враховуються результати як поточного контролю, так і підсумкового контрольного заходу, який проводиться методом тестування з усього матеріалу дисципліни. Здобувач, який набрав позитивний середньозважений бал за поточну роботу і не здав підсумковий контрольний захід (іспит), вважається невстигаючим.

8 Оцінювання результатів навчання здобувачів у семестрі

Кожний вид роботи з дисципліни оцінюється за **чотирибальною** шкалою. Семестрова підсумкова оцінка визначається як середньозважена з усіх видів навчальної роботи, виконаних і зданих **позитивно** з урахуванням коефіцієнта вагомості. Вагові коефіцієнти змінюються залежно від структури дисципліни і важливості окремих видів її робіт.

Оцінка, яка виставляється за семінарське заняття, складається з таких елементів: знання студентом відповідного теоретичного матеріалу з теми; вільне володіння студентом спеціальною термінологією і уміння професійно обґрунтувати прийняті конструктивні рішення; своєчасний захист реферату.

Засвоєння студентом теоретичного матеріалу з дисципліни оцінюється тестуванням. Виконання індивідуального завдання завершується його презентацією у терміни, встановлені графіком самостійної роботи.

Оцінювання знань здобувачів здійснюється за такими критеріями:

Оцінка за національною шкалою	Узагальнений критерій
Відмінно	Здобувач глибоко і у повному обсязі опанував зміст навчального матеріалу, легко в ньому орієнтується і вміло використовує понятійний апарат; уміє пов'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, впевнено висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Відмінна оцінка передбачає грамотний, логічний виклад відповіді (як в усній, так і у письмовій формі), якісне зовнішнє оформлення роботи. Студент не вагається при видозміні запитання, вміє робити детальні та узагальнюючі висновки. При відповіді допустив дві–три несуттєві похибки .
Добре	Здобувач виявив повне засвоєння навчального матеріалу, володіє понятійним апаратом, орієнтується у вивченому матеріалі; свідомо використовує теоретичні знання для вирішення практичних задач; виклад відповіді грамотний, але у змісті і формі відповіді можуть мати місце окремі неточності, нечіткі формулювання закономірностей тощо. Відповідь студента має будуватися на основі самостійного мислення. Студент у відповіді допустив дві–три несуттєві помилки .

Задовільно	Здобувач виявив знання основного програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та практичної діяльності за професією, справляється з виконанням практичних завдань, передбачених програмою. Як правило, відповідь студента будується на рівні репродуктивного мислення, студент має слабкі знання структури курсу, допускає неточності і <i>суттєві помилки</i> у відповіді, вагається при відповіді на видозмінене запитання. Разом з тим набув навичок, необхідних для виконання нескладних практичних завдань, які відповідають мінімальним критеріям оцінювання і володіє знаннями, що дозволяють йому під керівництвом викладача усунути неточності у відповіді.
Незадовільно	Здобувач виявив розрізнені, безсистемні знання, не вміє виділяти головне і другорядне, допускається помилок у визначенні понять, перекручує їх зміст, хаотично і невпевнено викладає матеріал, не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань. Як правило, оцінка "незадовільно" виставляється студенту, який не може продовжити навчання без додаткової роботи з вивчення дисципліни.

Структурування дисципліни за видами робіт і оцінювання результатів навчання здобувачів у сьомому семестрі за ваговими коефіцієнтами

Аудиторна робота			Самостійна, індивідуальна робота	Підсумковий контроль
VII семестр				
Семінарські заняття	Контрольна робота (КР)	Тестовий контроль (Т К):	реферат	Іспит (0,4)
УО (мінімальна кількість оцінок усього опитування – 6)	тема №5	(тема №9)	1	
ВК:	0,3	0,1	0,1	

Примітка: Т – тема дисципліни; УО- усне опитування, КР- контрольна робота; ВК – ваговий коефіцієнт.

Оцінювання тестових завдань з теми “Правовий статус ООН”

Тестове завдання для кожного студента складається з десяти тестів, кожен з яких оцінюється чотирма балами. Максимальна сума балів, яку може набрати студент, складає 40.

Оцінювання здійснюється за чотирибальною шкалою.

Відповідність набраних балів за тестове завдання оцінці, що виставляється студенту, представлена у нижченаведеній таблиці.

Сума балів за тестове завдання	1 - 10	11-20	21-30	31-40
Оцінка	2	3	4	5

Якщо відповідь на тестове завдання має 2-3 правильних значення, а студент зумів вказати частину з них, то сума балів у цьому випадку буде пропорційна кількості правильних відповідей. Наприклад, у тесті є три правильних відповіді, а студент вказав лише дві з них, тоді він отримує за тестове завдання два бали з трьох.

На тестування відводиться 15 хвилин. Правильні відповіді студент записує у талоні відповідей. При цьому усі графи для відповідей повинні бути заповнені цифрами, що відповідають правильним, на погляд студента, відповідям. Через 15 хвилин студенти здають викладачу завдання з талонами відповідей. Викладач на наступному занятті оголошує результати тестування.

Якщо студент отримав негативну оцінку, то він повинен перездати її у встановленому порядку, але обов'язково до терміну наступного контролю. У випадку, коли студент не виконав індивідуальний план з дисципліни у заплановані терміни без поважних причин, то під час відпрацювання заборгованості при позитивній відповіді йому виставляється мінімальна оцінка „задовільно”.

Тестові завдання за темою «Правовий статус ООН»

Тестове завдання № 1

1.Етапами створення ООН є:

- а) Декларація чотирьох держав 1943 р.;
- б) Тегеранська конференція 1943 р.;
- в) конференція чотирьох держав у Думбартон-Оксі;
- г) Лондонська конференція 1944 р.;
- д) Ялтинської конференції в лютому 1945 р.

2. Статут ООН був ратифікований:

- а) 26 червня 1945 р.;
- б) 12 серпня 1945 р.;
- в) 24 жовтня 1945 р..

3. Прийняття держави в члени Організації провадиться постановою ГА ООН:

- а) за рекомендацією Ради Безпеки ООН;
- б) поданням Секретаріату ООН;
- в) рішенням членів ООН.

3. Статут ООН складається з:

- а) 11 розділів;
- б) 19 розділів;
- в) 24 розділів.

4. Принципами діяльності ООН є:

- а) суверенна рівність членів ООН;
- б) сумлінне виконання взятих на себе за Статутом зобов'язань;
- в) вирішення міжнародних спорів мирними способами;
- г) фінансова допомога членів ООН;
- д) утримання в міжнародних відносинах від загрози силою чи її застосування.

5. Основними органами ООН є:

- а) Генеральна Асамблея;
- б) Рада Безпеки;
- в) Економічна та соціальна рада;
- г) Рада в справах врегулювання міжнародних конфліктів.

6. Генеральна Асамблея виконує свої функції зважаючи на три основні фактори:

- а) вона є демократичним органом співробітництва держав;
- б) може ухвалювати рішення рекомендаційного характеру;
- в) може приймати постанови для застосування воєнної сили;
- г) не повинна приймати ухвал які передбачають застосування сили від імені ООН.

7. Основна форма роботи Генеральної асамблеї є:

- а) чергові щорічні сесії;
- б) спеціальні надзвичайні сесії;
- в) тематичні сесії.

8. Рада Безпеки складається з членів:

- а) дев'яти;
- б) одинадцяти;
- в) п'янадцяти;
- г) сімнадцяти;

9. Рада Безпеки може приймати:

- а) ухвали, пов'язані з діями ООН щодо підтримання чи відновлення міжнародного миру;
- б) ухвалу про проведення примусових дій із застосуванням збройних сил;
- в) рішення про застосування оборонних заходів певної країни;
- г) ухвали, обов'язкові для всіх членів ООН.

10. Ухвали Ради Безпеки з питань процедури вважаються прийнятими, якщо за них подані голоси:

- а) восьми членів Ради;
- б) дев'яти членів Ради;
- в) одинадцяти членів Ради.

Тестове завдання № 2

1. Економічна та соціальна рада складається з:

- а) 51-го члена;
- б) 54-х членів;
- в) 57-ми членів.

2. Економічна та соціальна рада проводить щорічно:

- а) одну сесію;
- б) дві сесії;
- в) чотири сесії.

3. Міжнародний Суд складається з:

- а) 9 суддів;
- б) 11 суддів;
- в) 13 суддів;
- г) 15 суддів.

4. Суддів Міжнародного суду обирають на:

- а) 3 роки;
- б) 5 років;
- в) 7 років;
- г) 9 років.

5. Основними функціями міжнародного суду є:

- а) тлумачення договору;
- б) роз'яснення положень Конвенцій;
- в) роз'яснення будь-якого питання міжнародного права;
- г) вирішення факту порушення міжнародного зобов'язання;
- д) визначення характеру та розмірів відшкодування за порушення міжнародного зобов'язання.

6. Підрозділи Секретаріату є у:

- а) Женеві;
- б) Відні;
- в) Найробі;
- г) Адіс-Абебі;
- д) Бангкоку.

7. Генеральний секретар призначається:

- а) Генеральною Асамблеєю ООН;
- б) Радою Безпеки;
- в) Секретаріатом ООН.

8. Генеральний секретар обирається терміном на:

- а) 3 роки;
- б) 5 років;
- в) 7 років;
- г) 9 років.

9. Спеціалізованими установами ООН є:

- а) економічного характеру;

- б) фінансового характеру;
- в) соціального характеру;
- г) культурно-гуманітарного характеру.

10. Основні форми діяльності спеціалізованих установ:

- а) розробка проектів міжнародних конвенцій і регламентів зі спеціальних питань;
- б) координація діяльності держав щодо розвитку співробітництва в спеціальних галузях;
- в) надання технічної допомоги;
- г) надання інноваційних послуг;
- д) обмін інформацією.

Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС

Оцінка ЄКТС	Інституційна інтервальна шкала балів	Інституційна оцінка, критерії оцінювання	
A	4,75–5,00	5	Відмінно – глибоке і повне опанування навчального матеріалу і виявлення відповідних умінь та навиків
B	4,25–4,74	4	Добре – повне знання навчального матеріалу з кількома незначними помилками
C	3,75–4,24	4	Добре – в загальному правильна відповідь з двома-трьома суттєвими помилками
D	3,25–3,74	3	Задовільно – неповне опанування програмного матеріалу, але достатнє для практичної діяльності за професією
E	3,00–3,24	3	Задовільно – неповне опанування програмного матеріалу, що задовольняє мінімальні критерії оцінювання
FX	2,00–2,99	2	Незадовільно – безсистемність одержаних знань і неможливість продовжити навчання без додаткових знань з дисципліни
F	0,00–1,99	2	Незадовільно – необхідна серйозна подальша робота і повторне вивчення дисципліни

Оцінка, яка виставляється за заняття, складається з таких елементів: усне опитування здобувачів; знання теоретичного матеріалу з теми; якість оформлення договорів, меморандумів протоколів; вміння студента обґрунтувати прийняті конструктивні рішення; своєчасне вирішення практичного завдання.

Пропущене семінарське заняття здобувач повинен відпрацювати на кафедрі у встановлений викладачем термін з реєстрацією у відповідному журналі кафедри, але не пізніше, ніж за два тижні до кінця теоретичних занять у семестрі.

Примітка: для семінарських занять викладач встановлює обов'язковий мінімум оцінок, які має отримати здобувач впродовж семестру, щоб виконати програму дисципліни.

9. Питання для самоконтролю результатів навчання

1. Поняття й особливості міжнародного публічного права
2. Об'єкт і система міжнародного права
3. Норми міжнародного права
4. Галузі міжнародного права
5. Основні функції міжнародного права
6. Поняття та види суб'єктів міжнародного права
7. Держава як основний суб'єкт міжнародного права
8. Міжнародні організації як суб'єкти міжнародного права
9. Державоподібні утворення як суб'єкти міжнародного права
10. Поняття правонаступництва в міжнародному праві
11. Поняття й основні теорії міжнародно-правового визнання
12. Види міжнародно-правового визнання
13. Форми міжнародно-правового визнання
14. Міжнародний звичай як джерело міжнародного права
15. Історичні концепції міжнародного права

16. Міжнародне право в стародавні часи
17. Міжнародне право в Середньовіччі (УІ-ХУІ століття)
18. Зародження класичного міжнародного права
19. Перехід від класичного до сучасного міжнародного права (1919-1946рр.). Друга світова війна та міжнародне право
20. Сучасне міжнародне право
21. Взаємозв'язок міжнародного та внутрішньодержавного права
22. Співвідношення законодавства України й міжнародного права.
23. Цілі та функції міжнародно-правової відповідальності
24. Підстави міжнародно-правової відповідальності
25. Обставини, що спричиняють звільнення від міжнародно-правової відповідальності
26. Міжнародно-правові санкції та контрзаходи.
27. Відповідальність міжнародних організацій
28. Поняття та класифікація міжнародних договорів
29. Дія та застосування міжнародних договорів
30. Припинення дії міжнародних договорів
31. Поняття прав людини та їх класифікація
32. Діяльність ООН у сфері захисту прав людини
33. Міжнародні процедури та механізми в галузі прав людини
34. Поняття та види територій у міжнародному праві
35. Юридична природа та склад державної території
36. Поняття та види державних кордонів
37. Поняття міжнародного морського права
38. Правова класифікація морських просторів
39. Внутрішні морські води
40. Виключна економічна зона
41. Міжнародні морські протоки
42. Міжнародні канали
43. Поняття та джерела міжнародного повітряного права
44. Принципи міжнародного повітряного права
45. Юридичний статус повітряних суден та їхніх екіпажів при міжнародних польотах
46. Відповідальність у міжнародному повітряному праві
47. Поняття та джерела міжнародного космічного права
48. Правовий режим космічного простору та небесних тіл
49. Відповідальність у міжнародному космічному праві
50. Сучасна система міжнародних організацій
51. Правотворча діяльність міжнародних організацій
52. Історія утворення та правова природа Організації Об'єднаних Націй.
53. Статут ООН як міжнародний договір особливого роду
54. Поняття регіональних міжнародних організацій
55. Організація з питань безпеки та співробітництва в Європі
56. Становлення сучасної дипломатії
57. Структура та персонал дипломатичних
58. Функції дипломатичних представництв
59. Дипломатичні привілеї та імунітети
60. Відповідальність дипломатичних представництв за порушення законів і правил країни перебування
61. Поняття та джерела консульського права
62. Встановлення консульських відносин і запровадження консульських установ
63. Функції консульських установ
64. Основні форми міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю
65. Поняття та класифікація міжнародних злочинів
66. Діяльність міжнародних організацій у сфері боротьби зі злочинністю.
67. Міжнародний розшук у системі Інтерполу
68. Правова основа функціонування Національного центрального бюро Інтерполу в Україні
69. Правова допомога у кримінальних справах і екстрадиція

70. Поняття та характерні риси права міжнародної безпеки
71. Система загальної колективної безпеки
72. Демілітаризовані та нейтралізовані території
73. Поняття міжнародного спору
74. Сучасна система засобів мирного вирішення міжнародних спорів.
75. Міжнародна судова й арбітражна процедури вирішення міжнародних спорів
76. Вирішення міжнародних спорів у міжнародних організаціях
77. Міжнародне право та збройні конфлікти
78. Початок війни та його правові наслідки
79. Театр війни й театр воєнних дій
80. Методи та засоби ведення війни
81. Правовий статус поранених і хворих під час війни
82. Поняття міжнародного економічного права
83. Міжнародні економічні договори як форма регулювання міжнародних економічних відносин
84. Поняття міжнародного екологічного права
85. Джерела міжнародного екологічного права
86. Принципи міжнародного екологічного права

10. Методичне забезпечення

Навчальний процес з дисципліни «Міжнародне публічне право» повністю і в достатній кількості забезпечений необхідною навчально-методичною літературою. Зокрема, викладачем кафедри доцентом Кравчуком С.Й. підготовлені і видані Методичні рекомендації з міжнародного публічного права, - Хмельницький: ХНУ, -2015, -158с.

11. Рекомендована література

Основна

1. Анідедович Г.О., Покрещук О.О. Міжнародне право. Підручник. Київ: Алеута, 2003. 410с.
2. Баймуратов М.О. Міжнародне публічне право: підручник. Кихв: Фенікс. 2018. 762 с.
3. Буткевич В.Г., Мисик В.В., Задорожний О.В, Міжнародне право. Основи теорії: Підручник/За ред. Буткевича В.Г. Київ: Либідь, 2003. 608с.
4. Іванов Ю.А. Міжнародне право. Київ: Вид. Паливода А.В., 2013. 198с.
5. Репецький В.М. Міжнародне публічне право. Київ: Знання, 2014. 438с.
6. Килимник П., Домбровська А.В. Міжнародне право: конспект лекцій з навчальної дисципліни. Харків: ХНУМГ ім. О.М. Бекетова. 2018. 64 с.
7. Сироїд Т.Л. Міжнародне право: підручник. Одеса: Фенікс. 2018. 744 с.
8. Телітко В.Е., Овчаренко А.С. Міжнародне право: навч. посібник. Київ: Центр учбової літератури. 2010. 608с.
9. Черкес М.Ю. Міжнародне право. Київ. 2015. 548с.

Додаткова

10. Закон України "Про дипломатичну службу України". Відомості Верховної Ради України, 2018, №26, ст. 219.
11. Закони України. Т.14. Міжнародні договори України. /Ред. кол.: Опришко В.Ф., Верменчук М.Ф., Горьовий Л.Е. та інші. Київ: 1998. 806с.
12. Конституція України. Закон України "Про внесення змін до Конституції України": Київ: Велес, 2005 -48с.
13. Войціховський А.В. Міжнародне право: підручник. Харків: нац. у-т МВС України. 2020. 544 с.
14. Дмитрієв А.І., Муравйов В.І. Міжнародне публічне право: Навчальний посібник. Київ: Юрінком Інтер, 2000. 640 с.
15. Гуменюк Б.І. Основи дипломатичної та консульської служби: Навч. посібник. К.:Либідь, 1998.248с.
16. Камінський А. Вступ до міжнародних відносин: Курс лекцій, Львів,: Світ, 1995. 144с.
17. Кернз Вольтер. Вступ до права Європейського Союзу: навч. посібник. Київ,: "Знання", 2002. 382с.

12. Інформаційні ресурси

1. Модульне середовище для навчання. Доступ до ресурсу: <https://msn.khmnu.edu.ua>
2. Електронна бібліотека університету . Доступ до ресурсу: http://lib.khnu.km.ua/asp/php_f/page_lib.php
3. Репозитарій ХНУ. Доступ до ресурсу: <https://elar.khmnu.edu.ua/home>.

